

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A6-0469/2006

20.12.2006

AANBEVELING

inzake het voorstel voor een besluit van de Raad over het sluiten van de Overeenkomst tot wijziging van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 (6987/2006 – C6-0124/2006 – 2005/0071(AVC))

Commissie ontwikkelingssamenwerking

Rapporteur: José Ribeiro e Castro

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemmingsprocedure
meerderheid van de leden van het Parlement behoudens de in artikel 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag alsmede in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt;
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag).

INHOUD

	Page
VOORSTEL VOOR EEN WETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	5
TOELICHTING.....	6
ADVIES van de Commissie buitenlandse zaken.....	12
PROCEDURE.....	15

VOORSTEL VOOR EEN WETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

inzake het voorstel voor een besluit van de Raad over het sluiten van de Overeenkomst tot wijziging van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 (6987/2006 – C6-0124/2006 – 2005/0071(AVC))

(Instemmingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gelet op het ontwerpbesluit van de Raad (6987/2006)¹,
 - gelet op het voorstel voor een overeenkomst tot wijziging van de partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000,
 - gelet op het verzoek om instemming van de Raad overeenkomstig artikel 300, lid 3, tweede alinea, in samenhang met artikel 310 van het EG-Verdrag ((C6-0124/2006),
 - gelet op artikel 75 en artikel 83, lid 7 van zijn reglement van orde,
 - gelet op de aanbeveling van de Commissie ontwikkelingssamenwerking en het advies van de Commissie buitenlandse zaken (A6-0469/2006),
1. stemt in met de conclusie van de overeenkomst;
 2. draagt zijn Voorzitter op het standpunt van het Parlement aan de Raad en de Commissie over te brengen, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en aan de regeringen en parlementen van de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan.

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd

TOELICHTING

De onderhandelingen over de herziening van de Overeenkomst van Cotonou werden onder het gezamenlijke voorzitterschap van Luxemburg en Kaapverdië op 23 februari 2005 in Brussel afgerond, waarna het wijzigingsverdrag op 25 juni 2005 officieel in Luxemburg werd ondertekend.

Dit is de eerste vijfjaarlijkse herziening als bedoeld in artikel 95 van de Overeenkomst van Cotonou. De Overeenkomst van Cotonou werd namelijk gesloten voor een periode van 20 jaar, lopend van maart 2000 tot februari 2020.

De herziening sluit volledig aan bij de continuïteit en het acquis van Lomé Cotonou en voorziet in een aantal politieke wijzigingen of verbeteringen van de doelmatigheid van de overeenkomst. Overeenkomstig artikel 300 van het VEG wordt het Parlement verzocht om de overeenkomst te beoordelen in het kader van de instemmingsprocedure en zich voorts in een resolutie uit te spreken over de aanbevelingen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de overeenkomst. Een probleem wordt echter wel gevormd door het feit dat in de overeenkomst geen paragraaf over de financiering is opgenomen.

1. HET ACQUIS VAN LOMÉ-COTONOU

Deze wijziging neemt hetgeen is bereikt in Lomé en Cotonou in zijn geheel over. Het verdrag van Lomé werd in 1975 ondertekend door 46 landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan en door de negen lidstaten van de Europese Unie. De Europese Unie is sindsdien geleidelijk tot 25 lidstaten (binnenkort zelfs 27) uitgebreid, terwijl het aantal partnerlidstaten van de ACS steeg van 46 tot 78.

De samenwerking is gebaseerd op een partnerschap waarin de gelijkheid van de ondertekenende partijen wordt erkend. De gezamenlijke instellingen vormen daarvan het bewijs. De strategie is breed van opzet, en moest vanaf het begin voldoen aan de eisen van programmeerbaarheid en aansluiten bij het handelssysteem. Zij is niet gebaseerd op wederkerigheid - met protocollen per product - en voorziet in stelsels voor stabilisering van exportopbrengsten van primaire producten.

Na de val van de Berlijnse muur in 1989 en de daarop volgende omwentelingen werd in het Verdrag van Lomé IV een verwijzing naar de eerbiediging van de rechten van de mens opgenomen.

In de Overeenkomst van Cotonou wordt deze ontwikkeling versterkt en geconsolideerd door de formulering van vijf onderling verbonden pijlers: een verdieping van de politieke dimensie, een bredere participatie, een meer strategische benadering van de samenwerking gericht op vermindering van de armoede, onderhandelingen en het sluiten van economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's), een verbetering van de financiële samenwerking.

Het Europees Parlement heeft top 17 januari 2002 ingestemd met de Overeenkomst van Cotonou.

De Overeenkomst van Cotonou vervult een voorbeeldfunctie, niet alleen omdat in de overeenkomst alle aspecten van de relatie tussen de EU en de betrokken landen worden geregeld, maar ook omdat circa 750 miljoen mensen op de wereld binnen haar werkingssfeer vallen.

2. DE WIJZIGINGEN VAN DE EERSTE VIJFJAARLIJKSE HERZIENING VAN DE OVEREENKOMST VAN COTONOU

Politieke dialoog (artikel 6bis, 96 en bijlage VII)

De herziene overeenkomst voorziet in een meer stelselmatige en formele politieke dialoog op grond van artikel 8 wanneer deze betrekking heeft op de drie essentiële elementen (mensenrechten, democratische beginselen, rechtsstaat). Daarnaast is een dergelijke dialoog voortaan in alle gevallen vereist voordat wordt overgegaan tot het overleg als bedoeld in artikel 96. Een bijlage met een beschrijving van de wijze waarop deze gestructureerde dialoog plaatsvindt, completeert deze bepalingen. In de geest van de preventieve aard van de dialoog in de zin van artikel 8 dient met elk land stelselmatig een formele en gestructureerde dialoog te worden gevoerd. Indien na deze geformaliseerde dialoog een partij van mening is dat de wederpartij een wezenlijke verplichting niet nakomt, kan zij een beroep doen op de overlegprocedure en eventueel op de passende maatregelen als bedoeld in artikel 96. De termijnen voor het overleg op grond van artikel 96 en 97 zijn daarnaast verlengd. De gezamenlijke Raad kan daarnaast een aantal nadere bepalingen formuleren, met name ten aanzien van de stappen binnen het overlegproces en van een typologie van criteria en doelstellingen.

Bovendien regelt de herziene Overeenkomst van Cotonou de deelname van vertegenwoordigers van de ACS-groep en de PPV ACS-EU aan de politieke dialoog op grond van artikel 8. In de praktijk betekent dat, voor de ACS-groep, de trojka van het ACS-Comité van Ambassadeurs en de voorzitter van het ACS-subcomité voor politieke, sociale, humanitaire en culturele aangelegenheden; voor de PPV gaat het om de medevoorzitters of hun aangewezen vertegenwoordigers.

Versterking van de parlementen (artikel 58-2)

Voor het eerst worden de nationale parlementen uitdrukkelijk genoemd als begunstigden van de steun. Wat thans is omschreven, was in het verleden reeds mogelijk, maar zal de regeringen van de ACS-landen zeker stimuleren om de parlementen stelselmatiger te betrekken bij hun onderhandelingen over nationale strategiedocumenten.

Verwijzing naar het Internationaal Strafhof (preambule artikel 6)

Ook dit is geheel nieuw in de overeenkomst. De bij het partnerschap betrokken staten bevestigen hun steun voor het IS. Ook op dit punt verliepen de onderhandelingen moeizaam. In meerderheid staan de ACS-staten positief tegenover het IS. Een aantal van hen heeft zelfs

een rol vervuld bij de totstandkoming ervan. Tegelijkertijd worden zij onder druk gezet door de Verenigde Staten, die bedreigd hebben met represailles tegen landen die het Statuut van Rome zouden ondertekenen. Deze problematiek is op 23 november 2004 uitgebreid in Den Haag besproken tijdens het debat tussen de president van het IS, de heer Philippe Kirsch, en de PPV van de ACS-EU. President Kirsch heeft in dit opzicht zeker een doorslaggevende rol gespeeld in de onderhandelingen om de ACS-vertegenwoordigers te overtuigen dit punt te steunen.

Samenwerking inzake de bestrijding van massavernietigingswapens (artikel 11-ter)

Dit is zonder enige twijfel het politiek belangrijkste punt van de wijziging van de overeenkomst, waarover hard is onderhandeld. Besloten werd tot (1) een bevestiging dat de financiële en technische bijstand voor de samenwerking in de bestrijding van de verspreiding van MVW aanvullend van aard is en niet gefinancierd wordt uit de middelen die bestemd zijn voor ontwikkelingssamenwerking ACS-EU; (2) een verklaring waarin wordt aangegeven dat de maatregelen worden genomen volgens een vastgesteld tijdschema dat rekening houdt met de specifieke omstandigheden van de landen; en (3) een bepaling voor de beoordeling van de naleving van non-proliferatiemaatregelen die met name dient te zijn gebaseerd op de rapporten van deskundige multilaterale instellingen.

De bestrijding van massavernietigingswapens (MVW) wordt hiermee een essentieel element van het partnerschap, naast de mensenrechten, de democratische beginselen en de rechtsstaat.

De ACS stonden terughoudend tegenover de opneming van dit punt in de gewijzigde overeenkomst omdat het in hun ogen een rechtvaardiging inhield van de oorlog tegen Irak, hoewel de aanwezigheid van MVW daar achteraf nooit is aangetoond.¹ Een ander probleem dat minder openlijk door de ACS naar voren werd gebracht, houdt verband met de structurele zwakte van de ACS-staten en hun onvermogen om *de facto* hun gehele grondgebied te controleren. De partijen hebben elkaar uiteindelijk gevonden in formulering die voor beide zijden bevredigend is, met name omdat zij voorziet in aanvullende middelen voor technische bijstand.

Bestrijding van terrorisme (artikel 11bis)

De bestrijding van terrorisme wordt als een gezamenlijke doelstelling aangemerkt.

Andere punten in de gewijzigde overeenkomst:

- a. Verwijzing naar de Millenniumdoelstellingen voor ontwikkelingssamenwerking (preambule)
- b. Verwijzing naar gedecentraliseerde lokale overheden (artikel 4, 58-2)

¹ In dit verband wordt verwezen naar de woorden van mevrouw Coye, voorzitter van het ACS-Comité van Ambassadeurs in de vergadering van de Politieke commissie van de PPV ACS-EU op 3 februari 2005.

- c. Voorkoming van huurlingschap (nieuw artikel 3bis)
- d. Bevordering van traditionele kennis (artikel 23, e)
- e. Voorkoming van HIV/aids, malaria en tuberculose (nieuw artikel 25)
- f. Stimulering van de uitwisseling van studenten en jongeren (artikel 27 e)
- g. Uitbreiding van de regionale samenwerking tot landen die geen lid van de ACS zijn (artikel 30-2, 58)
- h. Informatie- en communicatietechnologie (artikel 43, 4)
- i. De minst ontwikkelde, in een enclave gelegen of insulaire landen (artikel 89)

Het punt van de vereenvoudiging van beheersprocedures is opgenomen in de bijlagen en zal ook in de gezamenlijke Raad worden besproken.

3. BEOORDELING VAN DE WIJZIGINGEN

Over het geheel gezien, kan worden ingestemd met de wijzigingen, die bewust beperkt van omvang zijn gehouden. De nieuwe procedure voor de politieke dialoog, de nieuwe rol voor de parlementen, de verwijzing naar het Internationaal Strafhof, de verwijzing naar MVW en de regionale samenwerking vormen onbetwistbaar verbeteringen ten opzichte van de oude tekst.

Sommigen vragen zich af op het werkelijk opportuun was om de bestrijding van MVW op te nemen als essentieel element in de overeenkomst. De doelstellingen op het gebied van mensenrechten, democratische beginselen, de rechtsstaat en goed bestuur moeten absoluut onverminderd gehandhaafd blijven omdat zij de belangrijkste uitgangspunten voor elke overeenkomst vormen.

Anderen zijn van mening dat de nieuwe doelstelling op het gebied van terrorismebestrijding op korte termijn concreet zou moeten worden vertaald in procedures tegen het witwassen van geld en de bestrijding van circuits waaruit internationale terrorismenetwerken worden gefinancierd.

De nieuwe uitdrukkelijke verwijzing naar MVW wordt verwelkomd. Deze zou ook moeten worden opgenomen in nationale strategiedocumenten, en voorrang zou moeten worden gegeven aan armoedebestrijding, basiseducatie en gezondheid.

De vermelding van de rol van de parlementen bij de uitvoering van de overeenkomst is voor het Europees Parlement een van de essentiële elementen van de gewijzigde overeenkomst. Hoewel inderdaad niets een uitbreiding van de mogelijkheden van parlementen met kredieten van het EOF in de weg stond, is dat in het verleden slechts marginaal tot uitvoering gekomen. Volgens de Commissie ontvangen op dit moment van de 77 ACS-landen (voor de toetreding van Oost-Timor) slechts zeven parlementaire steun via het EOF. De ontwikkeling van de mogelijkheden van parlementen is echter van wezenlijk belang voor het toezicht op

transparantie, goed bestuur en het publieke debat over keuzen en prioriteiten van beleid voor ontwikkelingsamenwerking. Het belang van parlementaire controle is nog groter geworden sinds de begrotingssteun voor meer dan een derde van de ACS-landen wordt gebruikt. De Politieke commissie van de PPV heeft in een rapport het punt onderzocht van de versterking van de nationale parlementen bij de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst van Cotonou en in een op 24 november 2005 in Edinburg aangenomen resolutie concrete suggesties gedaan voor versterking van de rol van de parlementen¹. Met name werd gesuggereerd om de parlementen stelselmatig te betrekken bij de programmering, de bewaking en de evaluatie van de effecten van de samenwerking en om de "beste praktijken" op het gebied van parlementaire controle te beschrijven en te verspreiden.

Ten aanzien van het ACS-gedeelte was de heer Borges, minister van Buitenlandse zaken van Kaapverdië en fungerend voorzitter van de ACS-Raad in de commissie Ontwikkelingssamenwerking van 21 juni 2005 van mening dat de "Overeenkomst [...] bevredigend en evenwichtig [is]". Wel achtte hij het wenselijk om de administratieve procedures voor toegang tot het EOF te vereenvoudigen.

Zoals ook hierna wordt aangegeven is de belangrijkste tekortkoming van de overeenkomst dat geen bedrag is vastgesteld voor het meerjarige financiële kader.

4. FINANCIEEL KADER

Anders dan voorgaande overeenkomsten zijn in de Overeenkomst van Cotonou geen bepalingen opgenomen met betrekking tot het financiële kader. Op dit punt is geen besluit genomen, deels vanwege de nog steeds voortdurende discussie over de budgettering van het EOF en over de financiële vooruitzichten. Het nieuwe meerjarige financiële kader moet op 1 januari 2008 van kracht worden.

In bijlage 1 bis van de herziene Overeenkomst van Cotonou is slechts het volgende bepaald:

"Voor deze nieuwe periode handhaaft de Europese Unie haar steuninspanningen ten gunste van de ACS-staten op ten minste hetzelfde peil als dat van het 9e EOF, de resterende bedragen van eerdere fondsen niet inbegrepen; hieraan worden toegevoegd, op basis van de schattingen van de Gemeenschap: het effect van de inflatie, de groei in de Europese Unie en de uitbreiding met tien nieuwe lidstaten in 2004".

Ondanks een verklaring van de EU in deze zin kon voor september 2005 geen enkel "exact bedrag" worden vastgesteld. Op basis van bijlage 1bis van de herziene Overeenkomst van Cotonou had het Luxemburgse voorzitterschap een bedrag berekend van 22,682 miljard euro (lopende prijzen) voor de periode 2008-2013 (6 jaar). Dit bedrag is overgenomen in het kader van de onderhandelingen over de financiële vooruitzichten met het oog op de vergadering van de Europese Raad van 16 en 17 juni 2005². De Europese Commissie raamde het bedrag op

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

² Raad van de Europese Unie, 15 juni 2005, ST 10090/05 CADREFIN 130.

24,948 miljard euro¹.

In zijn resolutie van 23 maart 2006² meende het parlement dat het uiteindelijke bedrag de instandhouding moest weergeven van de inspanningen waartoe was besloten in het kader van het 9e EOF, overeenkomstig de berekening van bijlage 1 bis, maar ook de verplichting om de ontwikkelingshulp op ten minste 0,39% van het BBP te brengen in 2006 en 0,56 in de periode tot 2010 tot uiteindelijk 0,7% in 2015.

Uiteindelijk bereikte de gezamenlijke Raad van ACS en EU die op 2 juni 2006 in Port Moresby (Papoea-Nieuw-Guinea) werd gehouden overeenstemming over een bedrag van 23,966 miljoen euro voor een periode van zes jaar met ingang van 1 januari 2008. Het bedrag van 21,966 miljoen euro uit het tiende EOF is beschikbaar zodra het meerjarige financiële kader van kracht wordt en zal als volgt worden verdeeld: 17,766 miljoen euro wordt uitgetrokken voor de financiering van nationale en regionale indicatieve programma's; 2,700 miljoen euro wordt besteed aan de financiering van intra-ACS-samenwerking en interregionale samenwerking; 1,500 miljoen euro is bestemd voor de financiering van de investeringsfaciliteit. 2,000 miljoen euro is door de Europese investeringsbank toegekend in de vorm van leningen op eigen middelen. Dit bedrag is alleen voor de ACS bestemd, waarmee het voorstel komt te vervallen om daarbij ook de overzeese landen en gebiedsdelen te betrekken.

Naar aanleiding van het verzoek van het Parlement zijn administratieve kosten additioneel. Zij bedragen 430 miljoen euro.

5. CONCLUSIE

Alles overziend onderschrijft de rapporteur de wijzigingen in de overeenkomst, maar heeft hij wel enkele opmerkingen en suggesties ten aanzien van de uitvoering van de overeenkomst

¹ COM(2003)0590, PB... en COM(2004)0629, PB ...

² P6_TA-PROV(2006)0112

30.1.2006

ADVIES van de Commissie buitenlandse zaken

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

inzake het voorstel voor een besluit van de Raad over het sluiten van de Overeenkomst tot wijziging van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 (6987/2006 – C6-0124/2006 – 2005/0071(AVC))

Rapporteur voor advies Johan Van Hecke

SUGGESTIES

De Commissie buitenlandse zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie ontwikkelingssamenwerking om de conclusies van de overeenkomst aan te nemen en:

1. is verheugd over de vele positieve ontwikkelingen, waaruit het nieuwe elan en de nieuwe ambities van Afrika spreken, zoals de instelling van het nieuwe partnerschap voor de ontwikkeling van Afrika (NEPAD), de oprichting van de Afrikaanse Unie en de groei van het aantal Afrikaanse bestuurders die zich in willen zetten voor bemiddeling en vredeshandhaving;
2. benadrukt dat de herziene overeenkomst een verbetering vormt van de betrekkingen tussen de ACS-landen, de Europese Gemeenschap en de lidstaten, terwijl het acquis van Cotonou in stand wordt gehouden;
3. dringt aan op meer aandacht voor doelmatige regionale stelsels te behoeve van de naleving van de wettelijke internationale en regionale normen;
4. is verheugd over de versterking van de bepalingen ten aanzien van de politieke dialoog in de herziene versie van de Overeenkomst van Cotonou en vraagt om een strategisch gebruik van deze nieuwe bepalingen om sneller en doelmatiger op crisissituaties te reageren;
5. merkt op dat een meer gestructureerde en doelmatige politieke dialoog ook moet worden uitgebreid tot de landen en regio's waar geen sprake is van een crisis of de dreiging daarvan;
6. vraagt om opnemng van de door de Europese Unie genomen maatregelen ter voorkoming

van conflicten, het omgaan met crisissituaties, het zoeken naar oplossingen voor conflicten, verzoening en wederopbouw en om bijzondere aandacht voor landen die recent bij conflicten betrokken zijn geweest; zij verzoekt de Commissie om de naleving door de betrokken partijen van de internationale vredesovereenkomsten op doelmatige wijze te controleren;

7. benadrukt het belang van de rol van verkiezingswaarnemers van de Europese Unie bij de voorkoming van conflicten en de bevordering van de democratie en; zij vraagt om met de bevindingen uit de rapporten van deze missies rekening te houden bij de formulering van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie ten aanzien van de ACS-landen;
8. is verheugd met de opneming van een bepaling over samenwerking bij de bestrijding van de verspreiding van massavernietigingswapens en vraagt om de meest nauwe samenwerking tussen de Europese Unie, de ACS-staten en de Verenigde Naties bij de bestrijding van terrorisme en de voorkoming van de verspreiding van zowel lichte wapens als massavernietigingswapens overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties en het internationale recht;
9. is verheugd over de vastberadenheid van de overeenkomstsluitende partijen om maatregelen te nemen met het oog op ratificatie en tenuitvoerlegging van het statuut van het Internationaal Strafhof en daarmee verband houdende instrumenten, hetgeen een doorslaggevende rol kan spelen bij de inspanningen om daders van misdaden tegen de menselijkheid voor de rechter te brengen; zij benadrukt het belang van ad-hoctribunalen van de Verenigde Naties bij de bestrijding van straffeloosheid.

PROCEDURE

Titel	Voorstel voor een besluit van de Raad over het sluiten van de Overeenkomst tot wijziging van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000
Verwijzingen	2005/0071(AVC)
Ten principale bevoegde commissie	DEVE
Advies uitgebracht door Datum aankondiging in vergadering	AFET
Versterkte samenwerking – datum aankondiging in vergadering	
Rapporteur voor het advies Datum benoeming	Johan Van Hecke 14.6.2005
Behandeling in de commissie	24.10.2005 25.1.2006
Datum aanneming	26.1.2006
Resultaat eindstemming	+: 42 –: 0 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Elmar Brok, Simon Coveney, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Georgios Karatzaferis, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Vytautas Landsbergis, Cecilia Malmström, Emilio Menéndez del Valle, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Mirosław Mariusz Piotrowski, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Jan Marinus Wiersma, Karl von Wogau, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangend(e) lid/leden	Marie Anne Isler Béguin, Erik Meijer, Janusz Onyszkiewicz, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (artikel 178, lid 2)	Lena Ek, Jules Maaten
Opmerkingen (gegevens in één taal beschikbaar)	

PROCEDURE

Titel	Voorstel voor een besluit van de Raad over het sluiten van de Overeenkomst tot wijziging van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000
Document- en procedurenummers	6987/2006 – C6 0124/2006 – 2005/0071(AVC)
Datum verzoek om instemming EP	10.4.2006
Commissie ten principale Datum bekendmaking	DEVE 26.4.2006
Medeadviserende commissie(s) Datum bekendmaking	AFET INTA 26.4.2006 26.4.2006
Geen advies Datum besluit	INTA 30.8.2005
Nauwere samenwerking Datum bekendmaking	
Rapporteur(s) Datum benoeming	José Ribeiro e Castro 24.5.2005
Behandeling in de commissie	2.10.2006
Datum goedkeuring	19.12.2006
Uitslag eindstemming	+: 27 -: 0 0: 3
Bij de eindstemming aanwezige leden	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Horst Posdorf, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Anna Záborská, Mauro Zani
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	John Bowis, Milan Gaľa, Fiona Hall, Alain Hutchinson, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 178, lid 2)	María Sornosa Martínez
Datum indiening	20.12.2006
Opmerkingen (slechts in één taal beschikbaar)	...